

Formanden: Ordføreren for forslagsstillerne til det under dagsordenens punkt 8 opførte forslag til folketingsbeslutning, det ærede medlem hr. Alfred Jensen, har ordet.

Alfred Jensen: Ja, problemerne blev diskuteret igennem i går, og jeg har i og for sig uddybet vor begrundelse for det forslag til beslutning, vi har fremsat for mere end 1 måned siden. Jeg har ikke meget at tilføje til det, jeg har sagt, især ikke efter at den højtærede økonomiminister har omtalt forslaget på en sådan måde, at det lovmæssige grundlag er til stede for at gennemføre foranstaltninger af denne art. Sådan må jeg forstå det, eftersom ministeren sagde, at nu ville det igangsættelsesstop, der eksisterer, snart blive ophævet, og man ville forsøge at få en oversigt over de forskellige former for byggeri og nå frem til en fornuftig balance. Jeg kan dertil kun sige, at det forekommer mig, at der er oversigt nok til at vise, at der bliver bygget for lidt til de mindrebemidlede. Spørgsmålet er ikke stort bedre for de mindstbemidlede. Hvordan det så går med den egnsbebyggelse, der skal finde sted, og erstatningsboligerne, er et andet spørgsmål. I hvert fald, hvad de mindrebemidlede angår, ligger situationen så ganske klar. Der er ikke frigivet så meget boligbyggeri af almennyttig art, at man kan se den nærmeste tid i møde med tryk, og det er netop det, vort forslag tager sigte på.

Jeg hørte naturligvis med tilfredshed på, at tanker af den art, vi har fremsat, også vil indgå i de overvejelser, der føres i regeringen, men når det er tilfældet, forekommer det mig ikke at være rimeligt, at det forslag, vi har fremsat, skulle trækkes tilbage. Tværtimod forekommer det mig, at det må være naturligt, at det kommer til at indgå i de forhandlinger, der føres såvel i ministeriet som i det udvalg, der kommer til at behandle de problemer.

Jeg vil gerne understrege, hvad jeg også sagde i går, at loven må ændres, og der må skrides ind over for de urimelige priser og

avancer på byggeområdet, ligesom der må skrides ind mod de urimeligt høje huslejer i de nye boliger. Det, vi her har foreslået, er imidlertid et forsøg. I det lange løb kan man ikke klare sig med den lov om boligbyggeri, vi har. Der kan ikke bygges planmæssigt, og der kan ikke bygges for den mindrebemidlede del af befolkningen på en sådan måde, at man opfylder bestemmelsen i lovens § 1. I øjeblikket drejer det sig om, at vi får frigivet byggeri af den art, som de almennyttige boligselskaber befatter sig med.

Vi kan ikke gå ind for venstres og de konservatives forslag til beslutning. Det forekommer mig også mærkeligt, at man kommer med et sådant forslag, al den stund det ikke er mange dage siden, der fremkom et forslag til ændring i ligningsloven, hvorefter beregningen af værdien af bolig i egen ejendom, for så vidt man boede i enfamilieshuse, skulle holdes nede på 3½ pct. af ejendomsskyldværdien. Dengang lagde man meget stor forståelse for de mindrebemidlede forhold for dagen.

Det forslag, der her er fremsat angående forhøjelse af ydelserne, vil selvsagt også komme til at ramme mennesker af de kategorier, der blev fremdraget som begrundelse for, at man ikke kunne forhøje værdien af egen bolig. Det ser derfor lidt underligt ud, at man nu kommer og foreslår den slags temmelig drastiske forhøjelser. Jeg ser ikke rettere, end at de forhøjelser, der her foreslås, er langt større end den skattemæssige forhøjelse, som mindrebemidlede ville få efter den forhøjelse, ligningsrådet har besluttet angående værdien i egen bolig.

Vi kan altså ikke medvirke til gennemførelse af et sådant forslag, men vil tværtimod modsætte os det.

Hvad endelig det tredje forslag angår, kan jeg ikke se, hvis man endelig vil røre ved bestemmelserne i loven om boligbyggeri, at det er her, man skal sætte ind. Forslagsstilleren erkender selv, at der er en bemyndigelse, omend den er vag. Skal man